

A Társadalmi-Állampolgári Kuratórium díjazottja:

ERDÉLYI AGNES
tanár

Fiatalkoromban, irodalom szakosként arra gondoltam, milyen jó is lenne, ha a kortárs irodalom állandó vendégségben járna-kelne a Móra Kollégiumban. Akkor ez fantáziálásnak tűnt. Aztán telt-múlt az idő, s valóban, kis túlzással mondhatjuk, eljött a teljes magyar irodalom, sőt, nem is egy alkalommal! Soha nem divatoztunk, csak haladtunk olvasmányaink mentén. Jöttek a legnagyobbak, Mészöly Miklós 87-ben, Esterházy először 86-ban, Nádas először 84-ben, Tolnai Ottó először 85-ben, Kertész Imre először 90-ben. Krasznahorkai először 86-ban, Petri György először 78-ban. Járt nálunk Baka István, Darvasi, Podmaniczky. Több száz óras hangarchívumot őrzünk digitalizált formában. El ne felejtsem, járt nálunk Bohumil Hrabal is. Terveztük a találkozást, szinte viccből, aztán egyszer csak itt volt. Több-ször emlegette Szegedet, a Tiszát, szívesen élne itt, ilyeneket mondott. Hosszú ideig jobbára csak a Móra Kollégiumban voltak Szegeden szisztematikusan irodalmi estek. Mára megváltozott a kép. Hála a sok fiatal irodalmárnak, PhD-hallgatónak, irodalmi körnek, egyre több helyen rendeznek hasonlókat. Inspiráló az újfajta szemlélet, ahogy a művekhez közelítenek, sokat tanulok tőlük...

Legfontosabbnak azt tartom, hogy a kollégisták maguk dönthessenek. Legyen számukra szabad választás, saját belátás szerinti elhatározás, hogy milyen életformát választanak egyetemi éveik alatt. Mindenki önmagáért felelős. Itt van a kollégium teljes hagyománya, ethosza, itt van a közösségek látható és rejtett hálózata, szép, gazdag könyvtár, barátok. Az értelmes ötletet, akarást támogatjuk, felkaroljuk. Amennyiben van, s amennyiben igénylik. Szegedről, Budapestről, a legkorszerűbb szellemi műhelyekből hívunk előadókat, beszélgetőtársakat...

Ne felejtjük, az egyetemista életideje, az ifjúkor és a fiatal felnőttkor ideje, amikor legtöbb a szerelem, legtöbb a szenvedély. Súlyos energia- és időfaktor ez is. Monomániásan vallom, hogy egy közösség minősége azon mérhető, hogy a benne élők hogyan képesek elfogadni egymás akár eltérő nézeteit is, hogy működik-e a szolidaritás, megértés. Bonyolult, ordas indulatokkal terhelt világunkra úgy nézzünk, hogy a mögöttest, a gyökereket, a nem manipulálható lényeket lássuk. És annak legyen respektje, aki rendesen tanul. Ilyen egyszerű ez. A Móra Kollégium ezt a szemléletet szeretné sugározni...

A támogatási szisztéma változó, most éppen a kollégium van jobb helyzetben. Tavaly egy hosszabb felújítási stratégia befejezéseként a teljes Móra Kollégium megújult. A Grand Café ugyanakkor küzd, az állami támogatást harmadolták, de nagy túlélők vagyunk. Egy kulturális műhely jövője elsősorban a működtetők kedvén és lelkierején múlik. Egyiknek sem vagyunk híján. Úgy érzem és vallom, hogy ez a díj egyben a többi civil szervezet létének jogosultságát is erősíti, hiszen mindahányan Szegedért vagyunk. Pontosabban szólva azokért a Szegeden élő kortársainkért, akik miatt érdemes ebben a városban munkálkodni.